

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 419

гр. Стара Загора, 20.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500207 по описа за 2026 година

Производството е по чл. 274, ал. 1, т. 2 ГПК, вр. чл. 413, ал. 2 ГПК.

Подадена е въззивна частна жалба от „А.с.в.“ ЕАД против разпореждане № 551/27.01.2026 г. по ч. гр. д. № 134/2026 г. на Районен съд – Стара Загора, с което е отхвърлено заявлението на частния жалбоподател против длъжника Р. И. В. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

Частният жалбоподател твърди, че разпореждането е неправилно и незаконосъобразно. Излага подробни съображения в жалбата си и моли, въззивният съд да отмени обжалваното разпореждане и да издаде заповед за изпълнение за отхвърлените суми.

Въззивният съд, след като обсъди оплакванията в частната жалба и данните по първоинстанционното дело, намери за установено следното:

Частната жалба е допустима, тъй като е подадена от процесуалнолегитимирано лице в предвидения срок за обжалване и е насочена срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Първоинстанционното производство е образувано по заявление по чл. 410 ГПК от „А.с.в.“ ЕАД срещу Р. И. В. за издаване на заповед за изпълнение за парични вземания, представляващи главница, договорна лихва и мораторна лихва.

В заявлението е посочено, че вземанията произтичат от договор за потребителски кредит „Бяла карта“ от 10.10.2024 г., сключен между „А.Ф.“ АД /правоприемник на „А.Ф.“ ООД/ и Р. И. В. /кредитополучател/. На 19.06.2025 г. е подписано приложение № 1 към договор за продажба и прехвърляне на вземания от 30.11.2023 г. между „А.Ф.“ АД и „А.с.в.“ ЕАД, по силата на който вземанията, произтичащи от договора за потребителски кредит от 10.10.2024 г. са прехвърлени в полза на „А.с.в.“ ЕАД изцяло с всички привилегии,

обезпечения и принадлежности, включително и всички лихви. Длъжникът е уведомен по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД за цесията с уведомително писмо от 24.06.2025 г., изпратено с известие за доставяне, от страна на „А.с.в.“ ЕАД, в качеството на пълномощник на цедента.

С разпореждане от 15.01.2026 г. заповедният съд е оставил заявлението без движение, като е указал на заявителя да посочи: обявяван ли е револвиращият кредит за предсрочно изискуем и от кое лице /цедента или заявителя/, уведомен ли е длъжникът за това волеизявление и на коя дата; получил ли е длъжникът и на коя дата уведомителното писмо от 24.06.2025 г. за цесията; да представи доказателство за внесена държавна такса; да представи уведомлението до длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита и доказателства за получаването му от него.

На 22.01.2026 г. е постъпила молба, в която заявителят е посочил, че кредитът е бил обявен за предсрочно изискуем на 01.07.2025 г., когато длъжникът е получил изпратеното до него уведомително писмо.

С обжалваното разпореждане първоинстанционният съд е приел, че заявителят не е отстранил в нередовностите на заявлението си, поради което същото следва да бъде отхвърлено на основание чл. 411, ал. 2, т. 1 ГПК.

Разпореждането е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 411, ал. 2 ГПК съдът разглежда заявлението и издава заповед за изпълнение, освен когато искането не отговаря на изискванията на чл. 410 и заявителят не отстрани допуснатите нередовности в 3-дневен срок; когато искането е в противоречие със закона или с добрите нрави; когато искането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това; когато длъжникът няма постоянен адрес или седалище на територията на Република България и когато длъжникът няма обичайно местопребиваване или място на дейност на територията на Република България. Съгласно чл. 410, ал. 2 ГПК заявлението трябва да отговаря на чл. 127, ал. 1 и 3 и чл. 128, т. 1 и 2 ГПК. Задължението на заявителя по чл. 410, ал. 3 ГПК към заявлението да прилага договора, заедно с всички негови приложения и изменения, както и приложимите общи условия, ако вземането е свързано с договор, сключен с потребител, е въведено от законодателя, за да даде възможност на заповедния съд да прецени дали искането се основава на неравноправна клауза или не.

В случая в предоставения с разпореждането от 17.11.2025 г. срок, заявителят е посочил момента на настъпване на предсрочната изискуемост на кредита, а именно – с получаване на уведомителното писмо от длъжника на 01.07.2025 г., като по този начин процесното заявление по чл. 410 ГПК е приведено изцяло в съответствие с изискванията на чл. 410, ал. 2 ГПК, вр. чл. 127, ал. 1 ГПК. В производството по чл. 410 ГПК заявителят не е длъжен да представя доказателства относно обявяването на предсрочната изискуемост на договора за потребителски кредит, тъй като такова задължение не е предвидено в чл. 410, ал. 3 ГПК. Ето защо непредставянето на такъв документ не представлява нередовност на заявлението, подлежаща на отстраняване по реда на чл. 411, ал. 2, т. 1 ГПК.

Не е налице и нередовност на заявлението поради липса на надлежно доказателство за заплащане на държавна такса по сметка на заповедния съд. По делото е представено платежно нареждане, от което е видно, че на 15.01.2026 г. - т.е., един ден след подаване на процесното заявление на 14.01.2026 г., по което е образувано първоинстанционното ч.гр.д. № 134/2026 г. - заявителят е внесъл сумата от 18,01 евро по сметка на Районен съд – Стара Загора, с основание на превода „заявление по чл. 410 ГПК“. Ето защо, макар в полето за допълнителни пояснения в платежното нареждане да е отбелязано дело с различен номер - „ч. гр. д. № 44/2026“, в случая може да се направи обоснован извод, че се касае за техническа грешка. В тази връзка следва да се вземе предвид и фактът, че още в деня на извършване на превода заявителят е подал пред заповедния съд писмена молба, в която е посочил, че не е страна по гражданско дело с № 44/2026 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, поради което е поискал внесената държавна такса да бъде отразена по процесното ч.гр.д. 134/2026 г. по описа на районния съд.

С оглед на тези съображения обжалваното разпореждане, с което заявлението по чл. 410 ГПК е отхвърлено на основание чл. 411, ал. 2, т. 1 ГПК, следва да бъде отменено, а делото да бъде върнато на заповедния съд за продължаване на съдопроизводствените действия след извършване на преценка на останалите основания, предвидени в чл. 411, ал. 2 ГПК, които са пречка за издаване на заповед за изпълнение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане № 551/27.01.2026 г. по ч. гр. д. № 134/2026 г. на Районен съд – Стара Загора.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Стара Загора за продължаване на съдопроизводствените действия и за издаване на заповед за изпълнение по заявлението на „А.с.в.“ ЕАД, ако не са налице останалите основания, предвидени в чл. 411, ал. 2 ГПК, които са пречка за издаване на заповед за изпълнение.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____